Kodeks Etyki i Deontologii Weterynaryjnej



Kodeks Etyki i Deontologii Weterynaryjnej

PRZYRZECZENIE LEKARZA WETERYNARII

jako lekarz weterynarii przyrzekam, że w zgodzie z moim powołaniem, w trakcie pełnienia obowiązków zawodowych będę postępował sumiennie i zgodnie z aktualną wiedzą weterynaryjną, strzegł godności zawodu, przyczyniał się w miarę możliwości do postępu nauk weterynaryjnych, a także wykonywał obowiązki wynikające z przepisów prawa oraz zasad Kodeksu Etyki Lekarza Weterynarii.

CZĘŚĆ OGÓLNA

Art. 1

Powołaniem lekarza weterynarii jest dbałość o zdrowie zwierząt oraz weterynaryjna ochrona zdrowia publicznego i środowiska. Celem nadrzędnym wszystkich jego działań jest zawsze dobro człowieka w myśl dewizy: „Sanitas animalium pro salute hominis".

Art. 2

Lekarza weterynarii, wykonującego zawód zaufania publicznego, obowiązują zasady etyki i deontologii oraz dobrych obyczajów.

Art. 3

Lekarz weterynarii dba o godność zawodu lekarza weterynarii.

Art. 4

Lekarza weterynarii, jako członka społeczności zawodowej, powinna cechować wiedza zawodowa, rzetelność, uczciwość i wysoka kultura osobista.

Art. 5

1. Lekarz weterynarii wykonuje swój zawód, opierając się na współczesnej wiedzy w zakresie medycyny weterynaryjnej, przestrzegając obowiązującego prawa i uchwał samorządu, ze szczególnym uwzględnieniem tego Kodeksu.
2. Lekarz weterynarii ma obowiązek znać aktualny stan prawny w zakresie wykonywanego zawodu.

Art. 6

1. Obowiązkiem lekarza weterynarii jest stałe uzupełnianie swojej wiedzy i doskonalenie umiejętności zawodowych. Potwierdzony jest też jego udział w działalności towarzystw naukowych oraz organizacji zawodowych.
2. Lekarz weterynarii, w miarę swych możliwości, publikuje w prasie fachowej lub w innej formie upowszechnia własne spostrzeżenia przydatne w nauce i praktyce lekarsko- weterynaryjnej.

Art. 7

Lekarz weterynarii nie używa i nie zezwala na używanie swojego nazwiska i tytułu zawodowego do reklamowania towarów i usług.

Art. 8

1. Lekarz weterynarii, wypowiadający się publicznie i w mediach, musi zadbać o to, aby każda wypowiedź była zgodna z prawdą i jasno zaznaczać, czy prezentuje własne poglądy, stanowisko zajmowanego urzędu, czy stanowisko samorządu zawodowego.
2. Publikacje lekarzy weterynarii w czasopismach innych niż weterynaryjne nie mogą zawierać treści opisujących czynności, do których wykonywania uprawniony jest tylko lekarz weterynarii.

Art. 9

Lekarz weterynarii może informować o swojej przynależności do zawodowych i naukowych organizacji, zrzeszających lekarzy weterynarii.

Art. 10

1. Lekarz weterynarii używa tytułów naukowych i zawodowych zgodnie z obowiązującym prawem.
2. Niedopuszczalne jest rozpowszechnianie przez lekarza weterynarii nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji o zakresie świadczonych usług lub posiadanych kwalifikacjach i kompetencjach.

Art. 11

1. Lekarz weterynarii dba o autonomię samorządu zawodowego. Krytykę organów i członków samorządu może prowadzić wyłącznie w ciałach lekarsko-weterynaryjnych, na posiedzeniach weterynaryjnych towarzystw zawodowych, a także na łamach czasopism zawodowych.
2. Powinnością lekarza weterynarii jest aktywne uczestnictwo w działalności samorządu zawodowego.
3. Lekarz weterynarii, pełniący funkcje w organach samorządu, ma obowiązek wypełniać swoje zadania ze szczególną starannością.

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

ROZDZIAŁ I

Zasady postępowania lekarza weterynarii wobec zwierząt, ich właścicieli i opiekunów

Art.12

1. Zawód lekarza weterynarii wolno wykonywać wyłącznie pod własnym nazwiskiem.
2. Lekarz weterynarii musi być świadomy odpowiedzialności cywilnej w zakresie wykonywania zawodu, dlatego powinien zadbać o własne ubezpieczenie w tym zakresie.

Art.13

1. Kierownik zakładu leczniczego dla zwierząt nie dopuszcza, aby czynności, do których wykonywania uprawniony jest wyłącznie lekarz weterynarii, wykonywały inne osoby.
2. Lekarz weterynarii powinien dbać aby jego personel pomocniczy był kompetentny i odpowiednio wyszkolony.

Art.14

Lekarz weterynarii, prowadzący szkolenie praktyczne dla uczniów średnich szkół weterynaryjnych, studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej oraz lekarzy weterynarii, może zezwolić biorącym udział w szkoleniu na przeprowadzenie badań zwierząt i badań diagnostycznych, leczenie zwierząt oraz wykonywanie zabiegów chirurgicznych wyłącznie w jego obecności.

Art.15

1. Lekarza weterynarii powinien cechować przyjazny i racjonalny stosunek do zwierząt.
2. W przypadku chorego zwierzęcia należy ograniczyć jego cierpienia i dążyć do przywrócenia mu zdrowia.
3. W uzasadnionych przypadkach, lekarz weterynarii może rozważyć możliwość humanitarnego uśmiercenia zwierzęcia.

Art. 16

1. Wybór lekarza weterynarii i zakładu leczniczego dla zwierząt należy wyłącznie do właściciela lub opiekuna zwierząt.
2. Lekarzowi weterynarii nie wolno narzucać swych usług właścicielowi lub opiekunowi zwierząt.
3. Lekarz weterynarii ma obowiązek, na życzenie właściciela lub opiekuna zwierzęcia przekazać zrozumiałą informację o zakresie świadczonych usług, stosowanych cenach usług oraz możliwości uzyskania pomocy poza godzinami pracy zakładu leczniczego dla zwierząt.

Art. 17

Postępowanie lekarsko - weterynaryjne powinno być poprzedzone, w zależności od potrzeb:
• badaniami zwierząt (w tym badaniami laboratoryjnymi),
• analizą warunków środowiska hodowlanego,
• analizą żywienia zwierząt,
• analizą higieny i technologii produkcji zwierzęcej i środków spożywczych,
• rozpoznaniem sytuacji epizootycznej.

Art. 18

Lekarz weterynarii nie może wykonywać czynności zawodowych, będąc pod wpływem alkoholu, narkotyków lub innych środków, mających działanie odurzające.

Art. 19

1. Lekarz weterynarii jest obowiązany w sposób zrozumiały informować właściciela lub opiekuna zwierzęcia o rozpoznaniu, rokowaniu, zamierzonym postępowaniu i związanym z tym ryzykiem oraz kosztami, o przewidywanej użyteczności i jakości życia zwierzęcia po jego wyleczeniu, a także uzyskać zgodę właściciela lub opiekuna, dotyczącą planowanych działań.
2. Lekarz weterynarii może żądać od właściciela lub opiekuna zwierzęcia pisemnej zgody na przeprowadzenie zabiegów.

Art. 20

Lekarz weterynarii, który nie może podjąć się leczenia lub musi odstąpić od leczenia chorego zwierzęcia, powinien wskazać właścicielowi lub opiekunowi zwierzęcia możliwości uzyskania pomocy u innego lekarza weterynarii.

Art. 21

1. Lekarz weterynarii, podejmując opiekę nad chorym zwierzęciem, zapewnia
ciągłość leczenia lub wskazuje innego lekarza weterynarii, który w jego zastępstwie będzie kontynuował leczenie.
2. Lekarz weterynarii, dotychczas leczący zwierzę jest obowiązany, na prośbę lekarza przejmującego leczenie tego zwierzęcia, przekazać mu wszystkie posiadane dane i kopie dokumentów o przebiegu dotychczasowego leczenia.

Art. 22

1. Lekarzowi weterynarii przysługuje swoboda wyboru metod rozpoznawczych, leczenia i profilaktyki, jeśli przepisy nie stanowią inaczej.
2. Lekarz weterynarii w swej pracy zawodowej stosuje naukowo uznane metody rozpoznawcze i lecznicze.
3. Lekarz weterynarii powinien ograniczyć swoje postępowanie wobec zwierząt do czynności niezbędnych. Zasada ta nie dotyczy przeprowadzania eksperymentów.
4. W razie zamiaru zastosowania nowych, nieprawdziwych metod postępowania, lekarz weterynarii powinien poinformować o tym właściciela lub opiekuna zwierzęcia i uzyskać jego zgodę.
5. Lekarzowi weterynarii nie wolno stosować żadnej formy dopingu u zwierząt przygotowywanych do udziału oraz biorących udział w zawodach sportowych, wystawach cyklowych, wystawach i konkursach.

Art. 23

Wysokość honorarium za wykonane czynności lekarza weterynarii jest wartością umowną.

Art. 24

Opinia lekarza weterynarii o produktach przemysłów weterynaryjnego, medycznego i paszowego nie może być uzależniona od korzyści oferowanych mu przez producentów i hodowców.

Art. 25

1. Lekarz weterynarii zobowiązany jest informować odpowiednie instytucje i organy o stwierdzonym przez siebie szkodliwym lub innym od wskazanego przez producenta działaniu produktów leczniczych i materiałów medycznych stosowanych u zwierząt.
2. Lekarz weterynarii nie może bez uzasadnienia wypowiadać krytycznych opinii o produktach leczniczych i materiałach medycznych.

Art. 26

Lekarzowi weterynarii nie wolno wykonywać zawodu w warunkach, które mogą naruszać jego godność, obniżać jakość wykonywanych czynności, a także stwarzać zagrożenia dla lekarza lub osób postronnych.

Art. 27

Lekarz weterynarii w przypadku stwierdzenia popełnienia przez siebie błędu podejmuje działania w celu naprawienia jego skutków oraz informuje o tym właściciela lub opiekuna zwierzęcia.

Art. 28

1. Tajemnicą zawodową objęte jest wszystko o czym lekarz weterynarii dowiedział się w trakcie wykonywania czynności zawodowych.
2. Lekarza weterynarii oraz podległy mu personel pomocniczy obowiązuje tajemnica zawodowa.
Zwolnienia z niej może nastąpić:
• za zgodą właściciela lub opiekuna zwierzęcia,
• w przypadku zagrożenia zdrowia publicznego,
• gdy wymagają tego przepisy prawa.

Art. 29

1. Lekarz weterynarii ma obowiązek prowadzenia wymaganej prawem dokumentacji związanej z wykonywaniem zawodu.
2. Lekarz weterynarii może podświadczać dane, co do których posiada wiedzę, kompetencje, kwalifikacje oraz które zostały przez niego sprawdzone.
3. Każde zaświadczenie lub inny dokument powinny umożliwiać identyfikację lekarza weterynarii, który je wystawił.

ROZDZIAŁ II

Rola lekarza weterynarii w ochronie zdrowia publicznego oraz ochronie
środowiska i praw zwierząt

Art. 30

1. Powinnością lekarza weterynarii jest przestrzeganie, a w miarę możliwości upowszechnianie praw zwierząt oraz respektowanie podstawowych zasad szczególi.
2. Lekarz weterynarii zobowiązany jest zwracać uwagę właścicielom lub opiekunom zwierząt oraz organom publicznym na nieprawidłowości w zakresie ochrony zdrowia publicznego, ochrony zdrowia i poszanowania praw zwierząt, a także na zagrożenia ekologiczne.
3. Lekarz weterynarii powinien wpływać na zapewnienie zwierzętom dobrostanu.
4. Lekarz weterynarii przeciwstawia się niewłaściwym zachowaniom wobec zwierząt i korzysta z uprawnień przysługujących mu w tym zakresie.

ROZDZIAŁ III

Doświadczenia na zwierzętach

Art. 31

Uczestnictwo lekarza weterynarii we wdrażaniu osiągnięć naukowych jest dopuszczalne, gdy istnieją uzasadnione przesłanki , że nie będzie to szkodliwe dla ludzi, zwierząt i środowiska.

Art. 32

Uczestnictwo lekarza weterynarii w doświadczeniach z użyciem żywych zwierząt jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy ich przeprowadzenie jest niezbędne w diagnostyce lub dydaktyce, a w badaniach naukowych przewiduje się, że przyniosą korzyści dla zdrowia ludzi lub zwierząt oraz gdy zachowane są obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa.

Art. 33

Lekarz weterynarii, uczestniczący w doświadczeniach na zwierzętach albo sprawujący nadzór nad ich przebiegiem, ma obowiązek dbać o to, aby nie zadawano tym zwierzętom zbędnego bólu, cierpień i obrażeń.

ROZDZIAŁ IV

Stosunki wzajemne między lekarzami weterynarii

Art. 34

Stosunki między członkami społeczności zawodowej powinny opierać się na wzajemnej życzliwości, gotowości w okazywaniu koleżeńskiej pomocy i solidarności zawodowej.

Art. 35

Lekarz weterynarii, udzielając konsultacji na rzecz organizacji handlowych, przemysłowych, związków hodowców zwierząt lub innych podmiotów w gospodarstwie lub hodowli, obowiązany jest do poinformowania lekarza weterynarii, który sprawuje opiekę nad zwierzętami w tej hodowli lub gospodarstwie o ustaleniach i zaleceniach, jakie przekazał właścicielowi lub opiekunowi zwierząt, których dotyczyła konsultacja.

Art. 36

Lekarz weterynarii, będący przełożonym, nie może wydawać podwładnym poleceń, które są sprzeczne z zasadami określonymi w niniejszym kodeksie i obowiązującymi przepisami prawa oraz aktualną wiedzą.

Art. 37

Lekarz weterynarii, pełniący funkcję kierowniczą, ma obowiązek dbać o podnoszenie kwalifikacji zawodowych podległych mu lekarzy.

Art. 38

Lekarz weterynarii nie może wykorzystywać swego stanowiska służbowego w stosunku do osób mu podległych w celu osiągnięcia niemalżnych korzyści.

Art. 39

1. Lekarz weterynarii nie może przekraczać swoich kompetencji.
2. Niedopuszczalne jest podejmowanie się przez lekarza weterynarii wykonania usługi, do której nie jest przygotowany merytorycznie i technicznie, nie spełnia warunków określonych przepisami prawa lub uchwałami samorządu lekarzy weterynarii.
3. Lekarz weterynarii w razie wątpliwości przy wykonywaniu czynności zawodowych powinien skorzystać z konsultacji innego lekarza lub wykonać dodatkowe badania. Opinia konsultanta ma charakter doradczy. Udzielanie konsultacji jest powinnością lekarza weterynarii.
4. Lekarzowi weterynarii nie wolno przejmować pacjenta, który został do niego skierowany przez innego lekarza weterynarii tylko na konsultację, badania diagnostyczne lub wykonanie określonego zabiegu.

Art. 40

1. Lekarz weterynarii nie może wygrywalać publicznie niekorzystnych ocen o działalności zawodowej innego lekarza weterynarii lub dyskredytować go w jakikolwiek sposób.
2. Lekarz weterynarii wszelkie uwagi o dostrzeżonych błędach w postępowaniu innego lekarza weterynarii przekazuje bezpośrednio zainteresowanemu. Jeżeli uwagi te nie odnoszą skutku, negatywne oceny o pracy tego lekarza, jak też dotyczące popełnienia przezeń błędu w sztuce lekarsko – weterynaryjnej, powinien kierować do właściwego organu okręgowej izby lekarsko - weterynaryjnej.
3. Informowanie organów izby o naruszeniu zasad etyki i deontologii lekarzy weterynarii, jak również o przejawach niekompetencji zawodowej nie godzi w reguły solidarności zawodowej.

Art. 41

1. Obowiązkiem lekarza weterynarii prowadzącego działalność w ramach zakładu leczniczego dla zwierząt jest przestrzeganie zasad uczciwej konkurencji, opartej na jakości świadczonych usług i wysokim poziomie wiedzy zawodowej oraz przestrzeganie w tym zakresie uchwał samorządu.
2. Niedopuszczalne jest pozyskiwanie klientów oraz dochodów w sposób niezgodny z zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej.

Art. 42

1. Lekarz weterynarii, pełniący funkcję organu administracji publicznej, wyznaczając do wykonywania czynności urzędowych, kieruje się kompetencją zainteresowanych lekarzy weterynarii i bierze pod uwagę ich racje.
2. Lekarz weterynarii, pełniący czynności kontrolne wobec członków samorządu, nie może ich przeprowadzać w czasie usprawiedliwionej nieobecności kontrolowanych. Kontrolujący przekazuje uwagi pokontrolne organowi zlecającemu kontrolę i kontrolowanemu, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.

Art. 43

Doświadczeni lekarze weterynarii powinni udzielać pomocy członkom samorządu rozpoczynającym pracę zawodową oraz studentom weterynarii w doskonaleniu wiedzy i umiejętności, jak również swoją postawą kształtować ich postawy etyczne.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Art. 44

Nauczyciele akademiccy, będący lekarzami weterynarii, powinni swoim postępowaniem dawać przykład do naśladowania i przekazywać studentom weterynarii zasady tego Kodeksu.

Art. 45

Lekarz weterynarii powinien dbałać z zachowaniem dobrych obyczajów oraz dobrej praktyki weterynaryjnej i nie angażować się w działania, mogące narazić autorytet zawodu lekarza weterynarii lub zawierć zaufanie publiczne.

Art. 46

W sytuacjach dotyczących spraw zawodowych nieprzewidzianych w tym Kodeksie lekarz weterynarii obowiązany jest postępować zgodnie z uchwałami samorządu lekarzy weterynarii.

Art. 47

Nieprzestrzeganie zasad niniejszego kodeksu powoduje odpowiedzialność zawodową określoną w ustawie o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych.

Obydwa.pdf